

give Oplysning om, hvad der vil være det Bedømmeste i alle Retninger for det enkelte Sted, men det er ſaa meget vanskeligere at afgjøre, hvad man med Hensyn til en fornuftig Benyttelse af Banerne kan indrømme den enkelte Egn. Naar man vil tage et ſaadant Hensyn, tror jeg, at man vil komme til i mange Tilfælde at maatte give Afſald paa de Forlangender, man fremsætter, og ſom kun gaa ud paa, hvad der er det Bedømmeste for den enkelte Egn. Jeg for min Del er ude af Stand til her at afgjøre, hvorvidt det er muligt at indkomme et ſaadant Forlangende i det omtalte enkelte Tilfælde, og det vil være meget vanskeligt for det ærede Medlem, uagtet han er bedre kjendt med denne Egn og det tilgrændsende Terræn end jeg. Man maa i ſaa Fald reſurrere til den Administration, der har Ansvaret for den hele Benyttelse af Jernbanerne, og det er ikke muligt for Indenrigsministeren at fremkalde paa et enkelt Punkt Oplysningen af ſaadanne bestemte Onſker, der efter Administrationens bestemte Erklæringer komme paa en beſværende Maade i Veien for hele den almindelige Trafik. Jeg ſkal gjerne tage diſe Spørgsmaal under Overveieſe igjen, uagtet jeg har gjort det flere Gange. Jeg har atter og atter indtrængende paalagt Jernbanebeſtyrelſen at overveie, om der kunde gjøres Noget i den anførte Retning, men hidtil har jeg intet Reſultat haft deraf, og jeg har ikke ſtort Haab om at kunne fremkalde noget andet Reſultat ſenere, thi jeg ved ikke, hvilke Forandringer der ſulde være foregaaede ſenere, og ſom kunde begrunde, at man nu kunde ſe Sagen anderledes end tidligere. Jeg ſkal imidlertid tage Sagen under fornyet Overveieſe. — Med Hensyn til Holdepladsen ved Belling troede jeg, at det ærede Medlem (Raſmusſen) vidſte, at, naar denne Sags Afgjørelſe er trukken længere ud, end man egentlig kunde vente, er det, fordi man ved de første Forhandlinger om Sagen gik ud fra en urigtig Forudsætning. Det er nemlig ikke muligt at have en Holdeplads ved Belling. En Holdeplads maa ligge paa et Sted, hvor Terrænet er lige; men paa dette Sted er der et Fald, ſom gjør det u muligt at lægge den der. Der er ganſke nylig afgaaet en Expedition til de paagjældende Andragere i denne Sag, og det ſkal ogſaa blive taget under fornyet Overveieſe, om man kan lægge Holdepladsen paa et andet paſſende Sted, eller hvorledes man kan indkomme de Onſker om en Holdeplads, ſom næres i denne Egn.

Berg: Uagtet den meget ærede Ordfører ſærdeles klart fremsatte de Grunde, hvorpaa Forſlaget under Nr. 1 om Henviſning af Andragendet fra nogle Grundeiere i Rolbing ſtøtter ſig, turde det maatte være mig tilladt ikke blot ſom Repræſentant for Stedet, men ſom perſonlig beſkjendt med diſe Forhold gennem en Marrætte, ſom man næſten kan kalde en Menneſkealder, at udtale mig om denne Sag. Jeg tror, at man maa være fuldſtændig enig med den ærede Miniſter i, at Spørgsmaal vedkommende Expropriation til Jernbaner eller til offentlig Brug i det Hele ſom almindelig Regel burde betragtes ſom afgjorte een Gang for alle, hvor der ikke er ſæregne Forhold tilſtede, ſom man ikke nøiere kan bedømme, førend Erfaringen efter en vis Marrætte foreligger. Saadanne Forhold kunne exiſtere i enkelte Tilfælde, og jeg tror, at et ſaadant enkelt Tilfælde foreligger her. De vedkommende Grundeiere have i rette Tid gjort den ſamme Anſtueſe gjældende, ſom de nu fremsatte i deres Andragende. Saa vidt jeg erindrer, have de optaget den ved paſſende Leilighed, men ſaaet Afſlag af Expropriationskommiſſionen, ſom dengang ikke kunde erkiende, at deres Anſtueſe var rigtig. Det er imidlertid aldeles utvivſomt godtgjort, at den Anſtueſe, ſom Grundeierne i ſin Tid fremsatte til Overveieſe for Expropriationskommiſſionen, er rigtig. Erfaringen i de forløbne Aar har gjentagende bekræftet den Opfattelse, ſom man i og for ſig, ogſaa uden at kjende de lokale Forhold, maatte kunne erkiende for rigtig. Jeg tror ogſaa, at den ærede Indenrigsminiſter vil ſe paa denne Sag med andre Øine, naar han ved Vedtagelſen af dette Forſlag faar tilføjet det Bilag fra Byraadets Side, ſom følger med Andragendet. Der gjøres med Rette gjældende dels i Andragendet, dels navnlig i en Udviſning, der ſtøtter Andragendet, en Betragtning, ſom jeg maatte maa fremsætte ved Oplæſning — med den ærede Formands Tilladelse — af enkelte Vimer. „Nu danner“ — hedder det i en Erklæring fra Byraadet om Andragendet — „Jernbanelegemet ligeſrem en Vold paa den hele Strækning langs med Fjordens lave nordre Bred og over Engdragene ved Havnegaben og ved Aaen; Beboerne have derfor Ret i, at Jernbanen har indsnæret Terrænet, thi Jernbanelegemet hindrer Vandet, der tidligere bredte ſig over hele det flade Terræn, at brede ſig mod Nord“. Derefter omhandles Spørgsmaalet om Alaløbens Retning, og uagtet det erkiendes, at man ikke kan bedømme,